

tages — Faguddannelsen bestaar jo i 4 Aars Lære hos en uddannet Skorstensfejer-mester, Aflæggelse af Svendeproe og Ud-dannelse paa Fagskole. Det foresloges endelig, at Ansættelsen af Skorstensfejerner skulde ske af Amtmanden, og at Størrelsen af de enkelte Skorstensfejerdistrikter og Betalingen for Skorstensfejerarbejdet skulde fastsættes af Amdsraadet efter indhentet Erklæring fra vedkommende Sogneraad. Ved Ansættelsen af faste Skorstensfejere mente Regeringen, at man kunde opnaa, at Foretagelsen af Brandsyn kunde henlægges til disse, hvorved der jo vilde opnaas et ganske anderledes betryggende Eftersyn end det nuværende, hvad vel alle er enige om.

Kapitel 3 indeholder Reglerne om Brandvæsenet, Brandredskaber og Vandforsyning. Det er interessant at se, naar man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, at medens Udgifterne til Brandvæsenet i København aarlig andrager ca. 1 Kr. 63 Ø. pr Indbygger og ca. 71 Ø. pr. 1 000 Kr.s Forsikringssum, og i Købstæderne henholdsvis 38 Ø. pr. Indbygger og 30 Ø. pr. 1 000 Kr., andrager Udgiften paa Landet aarlig kun 6 Ø. pr. Indbygger og 4 Ø. pr. 1 000 Kr.s Forsikringssum. Indførelsen af tids-svarende Slukningsmateriel i Forbindelse med de andre her paatænkte Reformer maa da antages, at ville bevirke, at Brandskadetabet vil formindskes betydeligt, og at Brandkontingentet derved vil kunne ned-sættes yderligere.

Kapitel 4 omhandler Reglerne om de Foranstaltninger, der skal træffes i Anledning af Ildebrand. Ny var særlig her Bestem-melsen i § 49, hvorefter Omkostningerne ved Tilkaeldelse af en anden Kommunes eller privates Motor- eller Dampsprøjter skulde bæres af de interesserede Brandforsikringsselskaber. I denne Forbindelse bør man ogsaa nævne Lovforslagets § 46, der bestemte, at man maatte begrænse Pligten til at assistere uden Vederlag udenfor Købstaden til kun at gælde Fremsendelse af Haandsprøjter, medens der efter § 49, saafremt en fremmed Motor- eller Damp-sprøjte rekvireredes i Ildebrandstilfælde, skulde betales Godtgørelse efter Takster fastsatte af Justitsministeriet, dog saaledes, at Godtgørelsen skulde udredes ikke af vedkommende Kommune, men af de inter-esserede Brandforsikringsselskaber. Men denne Erstatningsregel er senere igen ændret, idet Landstinget er gaaet tilbage til Kom-munen som den godtgørelsespligtige. I Kapitel 5 indeholdes Reglerne om Brandsyn, og det foresloges der, som jeg allerede har

nævnt, at henlægge Brandsynet paa Landet til de faste Skorstensfejere, som man havde foreslaaet indført. Den nuværende Ordning, hvorefter Brandsynet afholdes af Brand-fogeden med 2 af Sogneraadet valgte Mænd, har vist sig at være ufyldstgørende, og det er ikke helt ualmindeligt at høre Paastande om, at der foretages nøjere Eftersyn af „smaa sorte“ end af de sorte Skorstene. Endelig omhandler Kapitel 6 Forretningsførelsen og Kapitel 7 Brandsagers Behandling i det hele.

Dette oprindelige Regeringsforslag af 1922 blev fremsat igen senere af underteg-nede i noget ændret Skikkelse, idet jeg havde taget Hensyn til en hel Del af de Ændrings-forslag, der var fremkommet under det første Aars Behandling i Landstinget. Lov-forslaget har derefter paa ny gennemgaaet en udførlig Undersøgelsesproces i Lands-tinget, og det her foreliggende Lovforslag er altsaa Udtryk for almindelig Enighed i Landstinget, hvilket dog i dette Tilfælde ikke vil sige det samme som almindelig Tilfredshed. Utilfredsheden har særlig kon-centreret sig om 3 Punkter — om de øvrige halvt Hundrede Ændringsforslag var det ikke vanskeligt at naa til Enighed ved for-nøden Imødekommenhed fra forskellige Sider, derunder ikke mindst fra Justits-ministeriet, saaledes som det ogsaa er frem-hævet i Landstingsudvalgets Betænkning. Men paa 3 Punkter blev der ved at være megen Tvivl om, hvorvidt det var forsvar-ligt at købe Enighed ved Hjælp af saa store Indrømmelser, og disse 3 Punkter vedrører, kan man sige, Uforsigtighedsparagraffen, Skorstensfejerreglerne og Reglerne om Brand-væsenets Ordning. I førstnævnte Henseende — det er Lovforslagets § 18 — er der vel sket en Udvidelse af Forpligtelserne ved Hensyn til Omgang med Ild, Lys o. s. v. i Forhold til den nugældende Lov, men Regeringsforslagets Forbud mod Tobaksryg-ning i Stalde, ogsaa naar der ikke skal fodres eller udføres andet Arbejde, er indskrænket, hvilket jeg ligesom Ordføreren i Landstinget, Hr. Ejsing, har været meget betænkelig ved, ikke mindst, efter at de modbydelige Ciga-retter og korte Snadder har erstattet de gamle lange Piber med Laag. Denne, skal vi sige, Modernisering eller Humanisering af Regeringens Forslag vil vistnok komme til at koste Landet mange Penge, baade i Tobaksrøg og anden Røg.

Den næste meget beklagelige og disku-table Indrømmelse gælder Skorstensfejerner, paa hvilket Punkt Regeringens Lovforslag er ændret ved dette Lovforslags § 20 derhen, at det er Sogneraadet, der ansætter faste Skorstensfejere. Amtmanden er altsaa er-